

ell, i jo no puc tocar-los. A mi em queden només 300 milions per a pagar als proveïdors (*Aplaudiments*)

Però quin *despiste* més monumental té per a acusar el govern de La Generalitat que està als peus de... (*Veus*) Està farta de sentir (*inintel·ligible*) ... el senyor Montoro. I li ho he dit per activa i per passiva. Hem baixat tendencialment de noranta i escaig dies a 46 el període mitjà de pagament. I sap estes pujades i baixades què és? Que ve el FLA o no ve el FLA. Perquè resulta que sense diners no es pot pagar. Sense diners no es pot pagar. De veritat que no tenim una maquineta de fer diners. Li ho assegure, senyora. No tenim una maquineta de fer diners.

I, per tant, l'altre dia quan vaig parlar amb el secretari d'estat i li estava dient: «Per favor, envia el FLA» estaven manifestant-se a la porta de la meua conselleria gent que no cobrava. I vaig agafar el mòbil i vaig dir: «Mire, senyor secretari d'estat, això està la gent manifestant-se a la porta de la conselleria perquè no tenim diners per a pagar.» Això és el problema (*Aplaudiments*) El problema consistix en què no tenim una maquineta de fer diners.

Per cert, per cert, el copagament se paga al dia. Per cert, el copagament se paga al dia. Per cert, si estem a la cua dels pagaments, és perquè estem a la cua en el finançament per càpita, en recursos per càpita i, per tant, no tenim possibilitat de tindre liquiditat per a poder pagar com ens agrada. Fer-ho com fa l'Ajuntament de València, a 8 dies. (*Veus*) Vostés estaven a noranta i escaig, nosaltres a 42. I així i tot, així i tot, estem insatsfets. Fins que no s'aclarisca el tema del sistema de finançament, desgraciadament este govern no podrà complir els seus desitjos.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, conseller.

I gràcies per mencionar al meu cosí Ramón Vilar, regidor d'hisenda de l'Ajuntament de València. (*Rient*)

Continuem amb la pregunta 858 que presenta la il·lustre diputada Conxa Andrés a la vicepresidenta del Consell.

Té vosté la paraula. Quan vullga.

La senyora Andrés Sanchis:

Gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

I especialment hui, un dia difícil per a vosté, vull felicitar-la perquè d'acord amb el dictamen de l'observatori de la dependència, la despesa pública per persona dependent l'any 2016 va pujar 510 euros. Estem ja en 7.616 euros/any per persona dependent. 500 més que l'any 2015 de govern del Partit Popular (*Aplaudiments*)

Pero además continuamos. Porque si vemos los presupuestos del 2017 el incremento que se ha producido en el presupuesto para la dependencia asciende ya a 240 millones de euros. Una cifra histórica. Y por cierto, también felicitar por eso al conseller Vicent Soler. (*Aplaudiments*)

Y todo esto con el quebranto económico que nos está produciendo el estado, que ahí se deberían de sumar los diputados de ahí enfrente, que en los últimos cinco años nos ha reducido la aportación para la dependencia en 162 millones de euros. Pero mire, repasando para prepararme esta pregunta, señora vicepresidenta, me llevo una sorpresa. Lo tuve que repasar varias veces porque es que resulta que no me lo acababa de crear.

Y resulta que los datos de asistencia residencial del gobierno del Partido Popular han sido estos: en el año 2011 dijeron al ministerio... Son datos oficiales del ministerio, estos que no recuerda alguna diputada de la bancada de ahí enfrente que son los datos serios y rigurosos. En el año 2011 decían que tenían 13.200 plazas de residencias. Me sorprendió, porque en el año 2014 había 9.900. Y en el año 2015, estando ellos, 9.300.

¿Cómo es posible que en cuatro años se redujeran 5.000 plazas de residencias según los datos del ministerio en la Comunidad Valenciana y en cambio nos estaban repitiendo una mentira mil veces, diciendo que era el gobierno el que apostaba por las residencias y por la calidad de los usuarios? Y tanto se repitió esa mentira que al final la sociedad valenciana se la creyó. Ellos son expertos en gestión mágica. Reducen las prestaciones de las personas y además engañan a la ciudadanía.

Pero mucho más. Resulta que en el año 2012 hacen un copago y en ese copago –ese copago que ahora tenemos que devolver y probablemente es una de las facturas que tendrá pendientes ahí el señor Vicent Soler–, pues en ese copago resulta que hacen un estudio económico. Y ¿cuál es nuestra sorpresa? Que la atención a residencia la cifran en 7.600 plazas. (*Veus*)

¿Qué estaba pasando, señora vicepresidenta? ¿Nos estaban engañando? ¿Por qué no querían introducir los datos en el sistema informático del ministerio e iban a llevarlos en mano con un disquete con el correo del zar?

Tendremos que averiguar por qué el Partido Popular dijo que tenía 13.000 plazas en el año 2011 y yo ya no me las creo porque en un informe el año siguiente, hecho por sus técnicos y por su secretario autonómico, dijeron que tenían 7.641 plazas.

Nos acusan también de que nosotros estamos beneficiando a los cuidadores porque resulta que así nos ahorramos dinero. Pues ¿sabe cuánto tenía en el año 2012 en la valoración que realizaron? 25.121 cuidadores. En este momento hay 28.000, un incremento del 15%. Según los datos que ellos estaban manejando, hoy, señora vicepresidenta, se han subido las plazas de residencia un 30%.

Así es como gobierna el Consell del *botànic*, atendiendo a las personas y respetando su derecho de elección.

Y es más, quiero decirle que todos esos recortes que aplicaron en el 2012 a todos esos dependientes y que afectaron

a 45.461 personas lo hicieron sabiendo que el 86% de esas personas cobraban menos de 12.780 euros al año. Estaban atacando a los más humildes, ¡y lo sabían!, sabían que estaban haciendo daño a las familias que menos recursos tenían, y aun así adoptaron ese acuerdo para ahorrarse 65 millones de euros al año que se los gastaron y que nos expliquen ellos en qué. Nosotros sabemos algunas cosas.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Andrés Sanchis:

La pregunta, senyora vicepresidenta, ¿quin ha estat l'increment de persones beneficiàries (*veus*) respecte a l'atenció, a l'autonomia personal i en quines prestacions i serveis s'han de desenvolupar?

El senyor president:

Senyoria, no té vosté la paraula. (*Se sent una veu que diu: «T'has passat dotze segons, dotze.»*)

Senyoria, se li ha acabat el seu temps.

Contestarà la vicepresidenta del Consell.

Senyoria, vicepresidenta ho té difícil per a dirigir-se a l'autora de la pregunta i al micro que, si no, no gravarem la resposta. (*Veus*)

Senyories, un poquet de silenci per a escoltar la resposta de la vicepresidenta.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies per la pregunta, senyora Andrés,... (*veus*)

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...que done per reproduïda perquè sé llegir. (*Rialles i aplaudiments*) I tinc el costum...

El senyor president:

Senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...de llegir-me les coses. (*La senyora Ortiz: «No se enfade.»*) ¡Si jo no m'enfade!

El senyor president:

Senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

¡Si pareix vosté més enfadada que jo!

Mire, a mi hui podria qualificar-me amb molts adjectius, tots menys enfadada. En tinc molts, ¿eh?, emocionalment molt potents...

El senyor president:

Senyoria, per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...i cap és el d'enfadada, senyora Ortiz.

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta, un segon.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Amb la vènia de vosté, si vosté em permet, vaig a contestar a la senyora Andrés, que és prou més educada que vosté. (*Veus*)

Mire, senyora Andrés, a banda de les dades que vosté ha explicat i que, efectivament, han de vore amb el falsejament de dades que va fer la bancada d'este costat quan estaven en el govern, mire, a 31 de juliol de 2015, des d'aleshores fins ara, 26.942 persones s'han beneficiat d'un servei o una prestació econòmica de dependència; hem aconseguit a data 30 d'abril de 2017 que 54.406 persones estiguen ateses pel sistema de dependència, un 27% ;més! que a juliol de 2015 (*aplaudiments*); hem passat d'una llista d'espera de 45.978 persones a juliol del 2015 a 29.910 persones a l'abril del 2017 complint-se l'objectiu de reduir-lo a 30.000 al desembre de 2016 que ens marcàrem; de prestació a serveis, des de l'1 de juliol de 2015, s'han concedit 15.684 a cura de l'entorn

familiar, 4.836 a prestacions vinculades al servei, 4.172 a serveis d'atenció residencial, i 100.905 a serveis de centre de dia. Estes són les xifres.

En tot cas, també dir-los: la família tria, i quan tria el Tribunal Suprem ha dit moltes voltes que quan una família tria un cuidador en l'entorn familiar i l'informe social de l'entorn no diu que això és incompatible amb la situació de la persona, la família té dret a triar. Per tant, el Tribunal Suprem ha sancionat que la llibertat d'elecció de la família o de l'usuari està per damunt d'altres consideracions, sempre que siguin compatibles amb el benestar de la persona en situació de dependència.

Jo també estic a favor que el servei siga cada volta més professional però, en qualsevol cas, tampoc podem eludir una cultura com la nostra, una cultura molt mediterrània on la cura dels familiars és una obligació moral i una obligació ètica que tenim (*inintel·ligible*) ... en les persones que vivim ací.

En qualsevol cas, en matèria de dependència també, es paga a mes vençut, de l'1 al 5 del mes següent es paga la dependència i moltes voltes abans de l'1 al 5, quan hi aplegarem nosaltres es pagava amb tres mesos de retard, estos senyors pagaven amb tres mesos de retard; vam eliminar tot l'ajornament que havia fet l'antic govern de les retroactivitats, i perquè es faça una idea a la gent se la maltractava, se la tenia en llista d'espera, i quan aplegava el moment se li deia: «el que et devem t'ho anem a pagar en quatre anys, fins al 2019»; el 31 de març del 2016 es va pagar fins l'últim cèntim de la retroactivitat que n'hi havia pendent a totes les famílies d'esta comunitat (*aplaudiments*); es va eliminar el copagament en el servicis de dia, en tots els centres de dia i ocupacionals; i es va tornar la paga extraordinària als nostres majors (*aplaudiments*) que hi havien confiscat el Partit Popular.

I en qüestió de pressupost –ja ho ha dit vosté– hem passat de 149 milions a 240 milions en 2017 i, sens dubte, si en alguna cosa haurien d'amargar-se molts és en la gestió de dependència.

L'observatori ha dit que som la tercera comunitat d'Espanya que més avança i eixe és el camí que va a seguir el govern del botànic. (*Se sent una veu que diu: «¡Molt bé!»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, passem a la següent pregunta que formula la il·lustre diputada Noèlia Hernández al conseller d'hisenda.

Sí, demane la... Gràcies.

Té vosté la paraula.

La senyora Hernández Sánchez:

Muchas gracias, señor presidente.

En su ley de creación se indicaba que el IVF es el organismo que tiene como finalidad (*veus*) actuar como principal

instrumento de la política financiera del Consell y ejercer las competencias de La Generalitat sobre el sistema financiero.

Pues bien, durante años vimos cómo el IVF y la Sociedad de Garantía Recíproca se usaban para financiar negocios de dudosa viabilidad, clubes de fútbol, empresas o proyectos de amiguetes olvidando cuál era el objetivo de la política financiera del Consell, o quizá es que era ese, eso es lo que no sabemos.

La financiación es básica para la supervivencia y el funcionamiento de una empresa y por eso esta institución debe estar al servicio de las empresas valencianas, mirar hacia el futuro y no repetir los errores que ya se han cometido en el pasado y que están intentando solucionar tanto todos estos pujos que nos han dejado como la herencia envenenada, intentando gestionarlo y solucionarlo desde la actual dirección del IVF. Por eso, era necesario emprender estas tareas con profesionalidad y con un plan estratégico que definiera qué puntos queríamos acometer de acuerdo con la estrategia que está siguiendo el Consell.

Yo creo que estamos de acuerdo en que el IVF necesitaba volver a su origen y ejecutar las funciones que realmente debe tener, que son las de facilitar o servir como herramienta para responder a las necesidades de la economía y cumplir con la política económica industrial, y sobre todo apoyar el cambio del modelo productivo del Consell del *botànic*.

Además, debería incluir medidas de control del riesgo financiero, de las operaciones que se aprueben y evaluar la cartera y las líneas de financiación que tiene, que es algo que parece de cajón para una entidad financiera pero que es obvio por la herencia que tenemos de la anterior gestión que no se ha hecho durante estos años y ni siquiera se evaluaba en qué situación estaban.

Además, tenemos que tener en cuenta que hay sectores en nuestra economía que están infrafinanciados y que no van a encontrar una herramienta para llevar a cabo sus proyectos porque los bancos son empresas privadas que gestionan su cartera y que eligen a qué clientes les ceden financiación. Pero vamos a tener empresas como las *startups*, los proyectos de I+D, proveedores de administraciones públicas, que va a ser muy complicado que encuentren financiación en este sistema tradicional y para eso debe ser una institución de financiación pública, un banco público; el banco público debe servir precisamente para llegar allí donde la banca tradicional o la financiación tradicional no llega.

Por eso, además, creo que es destacable que el IVF se esté adaptando al entorno actual en el que está trabajando, a las nuevas tecnologías, facilitando que todas las empresas pueden llegar a la información sobre las líneas de financiación, que todas las empresas de nuestro territorio tengan acceso al IVF facilitando la tramitación y dinamizando la economía con los fondos disponibles.

Yo creo que así sí que vamos a conseguir que el Consell la apoye y tenga una política industrial cuya financiación llegue a nuestras empresas.

Por eso, quisiera saber, señor *conseller*, cómo se están adaptando a todo esto que debería ser el banco público y el IVF en